

Skatteministeriet

16. marts 2015
J.nr. 15-0663053

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 123 - Forslag til Lov om ændring af momsloven (Importmoms på dansk-sprogede magasiner, tidsskrifter og lignende sendt fra lande uden for EU og bemyndigelse til lempelse og fritagelse vedrørende faktureringspligt).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 59 af 12. marts 2015.

Benny Engelbrecht

/ Jeanette Rose Hansen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere præsentationen af 11. marts 2015 fra Advokat Anders Torbøl, NJORD, jf. L 123 – bilag 19.

I den forbindelse bedes det oplyst, hvor stort et provenu, der efter ministerens opfattelse kan forventes ved det foreslåede alternative løsningsforslag.

Svar

Henvendelsen fra Advokat Anders Torbøl (AT) på vegne af Aller Media A/S, Bonnier Publications International A/S og DG Media A/S omhandler L 123 vedrørende importoms på dansksprogede magasiner sendt fra lande uden for EU.

AT oplyser, at der den 23. januar 2015 er indgivet en klage over forslaget til EU-Kommissionen. Endvidere oplyser AT, at baggrunden for klagen er, at lovforslaget strider imod Artikel 10 i EEA aftalen med bl.a. Norge, artiklerne XI:1 og VIII:1(a) i GATT aftalen, artikel 42 og 23 i Rådsforordning 1189/2009, artikel 1, stk. 1 (a) og (b) og Annex A stk. (ii) og (c) i Firenze aftalen, artikel 11 i EU's charter om grundlæggende rettigheder og artikel 10 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Bliver resultatet af klagen, at Danmark har overtrådt fællesskabsretten, medfører det erstatningsansvar.

AT anfører, at Justitsministeriet i besvarelsen af SAU spørgsmål 242 (alm. del) ikke har taget højde for domstolens dom i sag C-39/82, Donner, præmis 10).

AT bemærker, at hovedreglen i EU er, at magasiner og andre varer med en værdi under 80 kr. sendt til abonnenter fra lande uden for EU er momsfri. Reglen skyldes, at omkostningerne ved at opkræve moms for disse forsendelser er uforholdsmæssigt store sammenlignet med selve momsprovenuet. Den danske særregel, som gælder for magasiner, skaber konkurrenceforvridning for trykkerier.

Endvidere bemærker AT, at spørgsmålet vedrørende Post Danmarks gebyr, som blev rejst i forbindelse med lovforslag L 12 i folketingsåret 2011/2012, ikke er undersøgt. AT anfører i den forbindelse, at forsendelser, der fremsendes som enkeltforsendelser, altid skal importbehandles individuelt uanset fremsendelsesmåden, jf. svar på L 123 spørgsmål 20.

AT foreslår som et alternativt løsningsforslag, at der indføres lønsumsafgift ved salg af magasiner, tidsskrifter og lignende, der importeres afgiftsfrit i henhold til momslovens § 36, stk. 1 nr. 3.

Hertil bemærkes

Indledningsvist skal det bemærkes, at Skatteministeriet har oversendt en redegørelse om håndteringen af momsopkrævningen ved import af visse forsendelser fra lande uden for EU, jf. SAU alm. del – bilag 230 af 27. juni 2014.

Skatteministeriet har anmodet Justitsministeriet om at kommentere Anders Torbøls henvendelse i forhold til EU-retten. Hertil har Justitsministeriet anført følgende, som jeg henholder mig til:

”Det fremgår af advokat Anders Torbøls præsentation af 11. marts 2015, jf. L 123 – bilag 19, præsentationens pkt. 4, at Justitsministeriet er uenig i, at et af Post Danmark A/S pålagt gebyr kan tilregnes den danske stat. Der henvises i den forbindelse til Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål 242, SAU, alm. del, af 6. februar 2015, hvoraf bl.a. fremgår følgende:

”Det følger af EU-Domstolens praksis, at for at en ordning er omfattet af TEUF artikel 34, skal ordningen kunne anses for at være en offentlig foranstaltning, som kan tilregnes medlemsstaten, jf. Domstolens dom i sagen C-325/00, Markenqualität, præmis 21.

[...]

Endvidere fastslog Domstolen i sag C-171/11, Fra.bo, præmis 31, at et organ, som ved en tysk lov havde fået kompetence til at certificere produkter i realiteten havde kompetence til at opstille regler for, at såkaldte kobberfittings kunne få adgang til det tyske marked. Dette førte Domstolen frem til at fastslå, at TEUF artikel 34 skal fortolkes således, at den finder anvendelse på et privat organs virksomhed på området for udarbejdelse af standarder og certificering, når den nationale lovgivning anser produkter, der er certificeret af dette organ, for forenelige med national ret, og dette kan hindre markedsføringen af produkter, der ikke er certificeret af det nævnte organ.

[...]

På den baggrund er Justitsministeriet mest tilbøjelig til at mene, at de nævnte forhold vedrørende den danske stats ejerskab og stemmerettigheder i relation til holdingselskabet PostNord AB ikke kan føre til, at en eventuel gebyrfastsættelse foretaget af datterselskabet Post Danmark A/S i EU-retlig henseende kan tilregnes den danske stat.

Det følger heraf, at det forhold, at Post Danmark A/S og eventuelt andre transportører måtte vælge at opkræve et gebyr i forbindelse med håndteringen af importmoms ved postordresalg af dansksprogede magasiner mv. fra EØS-lande, ikke udgør en kvantitativ handelshindring i strid med TEUF artikel 34 og dermed artikel 11 i EØS-aftalen, idet et sådant gebyr ikke kan tilregnes den danske stat.”

Det fremgår endvidere af advokat Anders Torbøls præsentation, at Justitsministeriet i den forbindelse ikke skulle have taget højde for EU-Domstolens dom i sag C-39/82, Donner, præmis 10.

I Donner-sagen havde Kantongerecht (underretten) i Haag anmodet EU-Domstolen om besvarelse af præjudicielle spørgsmål vedrørende en verserende sag mellem Andreas Matthias Donner og den nederlandske stat (det statslige post-, telegraf- og telefonvæsen).

Sagen vedrørte således ikke en privat virksomhed, men derimod et statsdrevet postvæsen. Den er i øvrigt heller ikke relevant i forhold til vurderingen af, om der ved lov er givet en privat virksomhed kompetence til at opstille regler, der kan have betydning for udenlandske varers adgang til det nationale marked, jf. hertil den ovenfor omtalte dom i sag C-171/11, *Fra.bo.*

Efter Justitsministeriets opfattelse medfører en henvisning til *Donner-sagen* således ikke nye juridiske argumenter i relation til vurderingen af, hvorvidt det forhold, at Post Danmark A/S og eventuelt andre private transportører måtte vælge at opkræve et gebyr i forbindelse med håndteringen af importmoms ved postordresalg af dansksprogede magasiner mv. fra EØS-lande, udgør en handelshindring i strid med TEUF artikel 34 og dermed artikel 11 i EØS-aftalen. Advokat Anders Torbøls henvisning til EU-Domstolens dom i *Donner-sagen* leder således ikke til en ændret vurdering af lovforslagets forenelighed med EU-retten, således som denne er gengivet i Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål 242, SAU, Alm.del, af 6. februar 2015.”

Endvidere henvises der til SAU (alm. del) spørgsmål 242-245.

Skatteministeriet har anmodet Udenrigsministeriet om at kommentere på Anders Torbøls Danmarks forpligtigelse i henhold til GATT-aftalen, særligt artiklerne XI:1 og VIII:1(a). Udenrigsministeriet har oplyst følgende, som jeg henholder mig til:

”Som det fremgår af GATT artikel XI:1, indeholder artiklen et forbud mod indførelse af kvantitative restriktioner med undtagelse af told, skat og andre tillæg. I det konkrete tilfælde er der netop tale om, at der pålægges en form for skat, og at der i den forbindelse opkræves et omkostningsbestemt gebyr. Dette gebyr ses ikke at være reguleret af GATT art. XI:1.

GATT artikel VIII:1(a) fastsætter, at gebyrer mv. skal modsvare den omtrentlige omkostning ved den opnåede tjenesteydelse. I det konkrete tilfælde skal gebyret på 160 kr. således omtrentligt modsvare den reelle omkostning, som Post Danmark har ved at opkræve moms. Det afgørende vil således være, at gebyret alene dækker Post Danmark meromkostninger, og dermed er proportionalt.”

Det fremgår af redegørelsen om håndtering af momsopkrævningen ved import af visse forsendelser fra lande uden for EU, at gebyret, som Post Danmark opkræver, ikke overstiger omkostningen til opkrævningen af importmomsen, *jf. SAU alm. del – bilag 230, s. 15.*

Post Danmarks gebyr er knyttet til importbehandlingen og gebyret er fastsat ud fra omkostningerne forbundet her med. På den baggrund vurderes der ikke at være tale om et gebyr, der udgør en told eller en toldlignende afgift omfattet af Firenze Konventionen. Post Danmarks advokat, Plesner, har udarbejdet et notat herom, *der vedlægges.*

I 2004 blev der foretaget en lovændring, som hindrede, at magasiner blev trykt inden for EU, transporteret ud af EU, for efterfølgende at blive importeret moms frit til abonnenter i Danmark. Som det anføres i henvendelsen fra AT skaber denne ændring af momsloven en konkurrenceforvridning mellem trykkerivirksomheder etableret inden for og uden for EU. Konkurrenceforvridningen består i, at udgivere undgår momsen ved at flytte trykning af deres magasiner til lande uden for EU. Ved at ophæve lovændringen fra 2004 vil det være muligt igen at udnytte momsreglerne ved at sende magasiner ud af EU for at importere dem moms frit. Dette er derfor ikke en reel løsningsmulighed.

Endvidere skal det bemærkes, at forsendelser, der sendes som en consignmentforsendelse, vil blive importbehandlet samlet. Det er derfor ikke korrekt, at magasiner, som sendes på en palle, altid importbehandles individuelt. Hvis afsender vælger at sende magasinerne som en consignmentforsendelse, vil der ske samlet importbehandling. I øvrigt er det muligt for de danske udgivere at importere magasinerne til deres virksomhed. Her beregnes der en importmoms, som udgiverne har fradrag for. Efterfølgende skal der opkræves 25 pct. moms af salget til de danske abonnenter.

Vedrørende forslaget om at indføre lønsumsafgift på import af dansksprogede magasiner henvises der til svaret på L 123 spørgsmål 52.

Lovforslaget om at indføre importmoms på dansksprogede magasiner skønnes at medføre et årligt merprovenu på 40 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd, mens det alternative forslag om at indføre lønsumsafgift på importerede dansksprogede magasiner skønnes at medføre et årligt merprovenu på godt 5 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.